

DECIZIA nr.219 din 20 aprilie 2023

referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea Legii nr.45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare

Publicată în Monitorul Oficial nr.600 din 30.06.2023

Marian Enache	- președinte
Mihaela Ciochină	- judecător
Cristian Deliorga	- judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	- judecător
Laura-Iuliana Scânteii	- judecător
Gheorghe Stan	- judecător
Livia-Doina Stanciu	- judecător
Elena-Simina Tănăsescu	- judecător
Varga Attila	- judecător
Simina Popescu-Marin	- magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea obiecției de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea Legii nr.45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare, obiecție formulată de Guvernul României.

2. Obiecția de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr.1609 din 13 martie 2023 și constituie obiectul Dosarului nr.577A/2023.

3. **În motivarea obiecției de neconstituționalitate**, Guvernul susține că art.I pct.1 din legea criticată, prin care se transmite o suprafață de teren din domeniul public al statului în domeniul public al municipiului Turda și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Turda, poate afecta în mod ireversibil proprietatea publică a statului. Astfel, se arată că statul, din patrimoniul căruia este transferat respectivul bun, suferă o pierdere patrimonială, diminuându-se proprietatea publică a acestuia, garantată de art.136 alin.(2) din Constituție. Simpla împrejurare că pe suprafața de teren de 2,2073 ha se află construite imobile aflate în inventarul bunurilor care alcătuiesc domeniul public al municipiului Turda nu este suficientă pentru operarea transferului preconizat, din moment ce o construcție poate fi edificată și pe terenul, care este proprietatea altei persoane, caz în care devin incidente prevederile din materia accesiei imobiliare artificiale (art.577 și următoarele din Codul civil).

4. De asemenea, raportat la obiectul de reglementare privind operațiunea de dare în administrarea Consiliului Local al Municipiului Turda, Guvernul susține că sunt incidente considerentele Deciziei Curții Constituționale nr.1 din 10 ianuarie 2014, paragraful 190, cu privire la modalitatea de constituire a unui drept de administrare în favoarea autorităților publice locale, potrivit căreia „transmițând însuși dreptul de proprietate publică către unitatea administrativ-teritorială, statul nu poate constitui în același timp și dreptul de administrare în favoarea autorităților administrației publice locale, întrucât nu mai este titularul dreptului de proprietate publică corespunzător, pe care tocmai l-a transmis”. De asemenea, invocă Decizia Curții Constituționale nr.57 din 16 februarie 2022, paragraful 28.

5. În continuare, referitor la modificarea anexelor nr.3, 3.1 și 3.2 la Legea nr.45/2009, Guvernul arată că aceasta este justificată în expunerea de motive prin raportare la necesitatea aplicării Legii nr.53/2012 privind transmiterea unor suprafețe de teren din domeniul public al statului și din administrarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” – Stațiunea de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Turda în domeniul public al municipiului Turda și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Turda, județul Cluj, și prin raportare la efectele produse prin Decizia civilă nr.516/2014, pronunțată de Tribunalul Cluj.

6. Art.3 din Legea nr.53/2012 statuează următoarele: „Anexa nr.3 la Legea nr.45/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.200 din 30 martie 2009, cu modificările și

completările ulterioare, se modifică în mod corespunzător". Prin urmare, încă de la intrarea în vigoare a Legii nr.53/2012, pentru a reflecta efectele substanțiale produse, conținutul anexei nr.3 la Legea nr.45/2009 s-a modificat, iar o eventuală actualizare a acestei anexe ar urma să se realizeze în contextul unei republicări a Legii nr.45/2009. O „actualizare” în sensul preconizat, intervenită după 10 ani de la intrarea în vigoare a Legii nr.53/2012, nu doar că prezintă caracter pur constatator, ci, mai mult, poate pune în discuție o afectare a principiului fundamental al neretroactivității legii. *Mutatis mutandis*, Guvernul consideră că argumentele prezentate sunt valabile și din perspectiva efectelor produse prin Decizia civilă nr.516/2014, pronunțată de Tribunalul Cluj. Indubitabil, hotărârea judecătorească a fost pusă în executare, fără a fi necesară, la acel moment, o intervenție normativă expresă asupra Legii nr.45/2009.

7. În susținerea criticilor de neconstituționale sunt invocate considerente cuprinse în Decizia Curții Constituționale nr.366 din 29 iunie 2022.

8. Pe rol se află, de asemenea, obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea Legii nr.45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare, obiecție formulată de Președintele României.

9. Obiecția de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr.1745 din 17 martie 2023 și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr.625A/2023.

10. **În motivarea obiecției de neconstituționalitate**, Președintele României susține că Legea pentru modificarea și completarea Legii nr.45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare este neconstituțională în raport cu art.136 alin.(4) și art.147 alin.(4) din Legea fundamentală.

11. Astfel, se arată că, potrivit art.1 pct.1 din legea dedusă controlului de constituționalitate, alineatul 7, nou-introdus la articolul 54 din Legea nr.45/2009, prin două teze distincte, instituie concomitent cu transmiterea dreptului de proprietate asupra suprafeței de teren respective și un drept de administrare asupra aceleiași suprafețe de teren în favoarea Consiliului Local al Municipiului Turda. În privința terenurilor proprietate publică date în administrarea instituțiilor și unităților de cercetare-dezvoltare de drept public și de utilitate publică, art.31 alin.(3) din Legea nr.45/2009 permite expres scoaterea lor din proprietatea publică și din administrarea unităților de cercetare-dezvoltare din agricultură și silvicultură prin lege ca act al Parlamentului. Însă, în ceea ce privește modalitatea de constituire a dreptului de administrare, direct prin lege, Președintele României consideră că dispozițiile art.1 pct.1 teza a doua contravin art.136 alin.(4) din Constituție.

12. De asemenea, sunt invocate dispozițiile art.867 din Codul civil și ale art.287 și 298 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul administrativ și se arată că, din analiza coroborată a dispozițiilor constituționale și legale menționate, rezultă că stabilirea dreptului de administrare în favoarea Consiliului Local al Municipiului Turda – asupra suprafeței de teren de 2,2073 ha din tarlăua 100, parcela 28, de pe raza municipiului Turda, județul Cluj, ce va intra în domeniul public al municipiului Turda –, nu se putea realiza prin lege, ca act al Parlamentului. În cazul concret, operațiunea juridică de constituire a dreptului real de administrare ar fi trebuit să se realizeze prin act administrativ al autorității locale, după dobândirea de către aceasta a dreptului de proprietate.

13. În susținerea criticii de neconstituționalitate este invocată jurisprudența Curții Constituționale (spre exemplu, Decizia nr.1 din 10 ianuarie 2014, Decizia nr.684 din 30 septembrie 2020, Decizia nr.58 din 16 februarie 2022), care a stabilit că o astfel de modalitate de constituire a unui drept de administrare asupra bunurilor proprietate publică, supuse transferului interdomenial, este incompatibilă cu noțiunea și caracterele juridice ale dreptului real de administrare, corespunzător dreptului de proprietate publică.

14. În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(2) și (3) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, obiecțiile de neconstituționalitate au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului și Avocatului Poporului, după caz, pentru a comunica punctele lor de vedere.

15. **Guvernul**, în Dosarul nr.625A/2023, consideră că obiecția de neconstituționalitate formulată de Președintele României este întemeiată, sens în care reiterează argumentele expuse în propria sesizare de neconstituționalitate, care formează obiectul Dosarului nr.577A/2023.

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele de vedere asupra obiecției de neconstituționalitate.

17. Curtea, având în vedere obiectul sesizărilor de neconstituționalitate, în temeiul art.139 din Codul de procedură civilă coroborat cu art.14 din Legea nr.47/1992 privind organizarea

și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr.625A/2023 la Dosarul nr.577A/2023, care a fost primul înregistrat.

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legii criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr.47/1992, reține următoarele:

18. **Obiectul controlului de constituționalitate** îl constituie Legea pentru modificarea și completarea Legii nr.45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare, având următorul cuprins: „**Art.I. – Legea nr.45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură «Gheorghe Ionescu-Șișești» și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.200 din 30 martie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:**

1. La articolul 54, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alin.(7), cu următorul cuprins:

«(7) Se transmite suprafața de teren de 2,2073 ha, din tarlăua 100, parcela 28, de pe raza municipiului Turda, județul Cluj, aflată în domeniul public al statului și în administrarea Stațiunii de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Turda, cu nr.MF 101838, în domeniul public al municipiului Turda și în administrarea Consiliului Local al municipiului Turda.»

2. Anexa nr.3 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr.1 la prezenta lege.

3. Anexa nr.3.1 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr.2 la prezenta lege.

4. Anexa nr.3.2 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr.3 la prezenta lege.

5. Anexa nr.7.4 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr.4 la prezenta lege.

Art.II. - Prezenta lege intră în vigoare la 15 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I”.

19. Anexa nr.1 la legea criticată (anexa nr.3 la Legea nr.45/2009) cuprinde stațiunile de cercetare-dezvoltare care funcționează în subordinea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești”, cu identificarea denumirii unității de cercetare-dezvoltare care se reorganizează, a sediului și a suprafeței minime de teren, indispensabilă activității de cercetare-dezvoltare-inovare și multiplicării materialului biologic, aparținând domeniului public al statului, aflată în administrarea unității sau în proprietatea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești”.

20. Anexa nr.2 la legea criticată (anexa nr.3.1 la Legea nr.45/2009) cuprinde datele de identificare a suprafețelor minime de teren din domeniul public al statului, aflate în administrarea Stațiunii de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Turda, județul Cluj, indispensabile activității de cercetare-dezvoltare-inovare și multiplicării materialului biologic, cu identificarea localității unde este situat și a caracteristicilor tehnice ale terenului (tarlăua, parcela, categoria de folosință și suprafața).

21. Anexa nr.3 la legea criticată (anexa nr.3.2 la Legea nr.45/2009) cuprinde datele de identificare a suprafețelor de teren din domeniul public al statului, aflate în administrarea Stațiunii de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Turda, județul Cluj, care trec în domeniul privat pentru reconstituirea dreptului de proprietate al Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești”, conform Sentinței civile nr.1410 din 20 martie 2008, pronunțată de Judecătoria Turda, și Deciziei civile nr.516/2014, pronunțată de Tribunalul Cluj, cu identificarea localității unde este situat terenul și a caracteristicilor tehnice ale acestuia (tarlăua, parcela, categoria de folosință și suprafața-ha-).

22. Anexa nr.4 la legea criticată (anexa nr.7.4 la Legea nr.45/2009) cuprinde terenurile din domeniul public al statului aflate în administrarea Stațiunii de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Turda, județul Cluj, aferente construcțiilor proprietate privată a statului, cele aferente construcțiilor valorificate în baza Legii nr.85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată, precum și cele aferente construcțiilor proprietate Stațiunii de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Turda, județul Cluj, care trec în domeniul privat al statului și în administrarea Stațiunii de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Turda, județul Cluj, cu identificarea localității unde este situat și a caracteristicilor tehnice ale terenului (tarlăua, parcela, categoria de folosință și suprafața).

23. Autorii obiecției de neconstituționalitate susțin că legea supusă controlului încalcă dispozițiile din Constituție cuprinse în art.136 alin.(2) și (4) privind proprietatea publică și în art.147 alin.(4) privind deciziile Curții Constituționale.

24. În vederea soluționării prezentei obiecții de neconstituționalitate, Curtea va proceda la verificarea îndeplinirii condițiilor de admisibilitate a acesteia, prevăzute de art.146 lit.a) teza întâi

din Constituție și de art.15 din Legea nr.47/1992, sub aspectul titularului dreptului de sesizare, al termenului în care acesta este îndrituit să sesizeze instanța constituțională, precum și al obiectului controlului de constituționalitate.

25. Referitor la titularul dreptului de sesizare, prezentele sesizări de neconstituționalitate au fost formulate de Guvern și de Președintele României, care, în temeiul art.146 lit.a) teza întâi din Constituție și al art.15 alin.(1) din Legea nr.47/1992, au dreptul de a sesiza Curtea Constituțională pentru exercitarea controlului de constituționalitate *a priori*, fiind, așadar, îndeplinită această primă condiție de admisibilitate.

26. Cu privire la termenul în care poate fi sesizată instanța de control constituțional și la obiectul controlului de constituționalitate, Curtea constată că, în data de 21 februarie 2023, legea supusă controlului a fost adoptată ca lege organică de Camera Deputaților, Cameră decizională. Legea analizată a fost depusă la secretarul general, pentru exercitarea dreptului de sesizare cu privire la neconstituționalitatea legii, în data de 27 februarie 2023, și apoi a fost trimisă spre promulgare, în data de 4 martie 2023. Prezentele sesizări au fost înregistrate la Curtea Constituțională în datele de 13 martie 2023 și, respectiv, 17 martie 2023. Într-o atare situație, luând act de faptul că sesizările de neconstituționalitate au fost formulate în termenul de 20 de zile, prevăzut de art.77 alin.(1) teza a doua din Constituție, și că legea adoptată de Parlament nu a fost promulgată încă de Președintele României, Curtea constată că obiecția de neconstituționalitate este admisibilă sub aspectul respectării celor două condiții.

27. Așadar, nefiind incident un fine de neprimire a sesizărilor formulate de Guvern și de Președintele României, Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art.146 lit.a) din Constituție și ale art.1, 10, 15 și 18 din Legea nr.47/1992, să se pronunțe asupra constituționalității legii criticate.

28. Analizând conținutul normativ al legii criticate, precum și criticile de neconstituționalitate formulate, Curtea constată că, în esență, legea supusă controlului de constituționalitate reglementează prin art.I pct.1 două operațiuni juridice distincte, care au loc concomitent: una cu privire la transferul interdomenial al dreptului de proprietate publică asupra suprafeței de teren de 2,2073 ha din tarlăua 100, parcela 28, de pe raza municipiului Turda, județul Cluj (din domeniul public al statului în domeniul public al unității administrative-teritoriale), iar alta cu privire la darea în administrare a bunului menționat, acesta fiind trecut din administrarea Stațiunii de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Turda în administrarea Consiliului Local al Municipiului Turda.

29. Problema transferului concomitent al dreptului de proprietate publică din domeniul public al statului în domeniul public al unității administrativ-teritoriale și al dreptului de administrare asupra bunului a mai fost analizată în jurisprudența Curții Constituționale (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr.1 din 10 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.123 din 19 februarie 2014, Decizia nr.684 din 30 septembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.1185 din 7 decembrie 2020, Decizia nr.58 din 16 februarie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.218 din 4 martie 2022, Decizia nr.406 din 21 septembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.172 din 28 februarie 2023).

30. Cu privire la modalitatea de constituire a dreptului de administrare, Curtea a reținut că acesta se constituie, după caz, prin hotărâre a Guvernului, a consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliului local, prin acte administrative cu caracter individual, de încredințare a bunurilor proprietate publică regiilor autonome ori, după caz, autorităților administrației publice centrale sau locale și altor instituții publice de interes național, județean ori local, autoritățile care îl constituie având și dreptul de a controla modul în care este exercitat dreptul de administrare de către titularul său. Mai mult, transmitând însuși dreptul de proprietate publică către unitatea administrativ-teritorială, statul nu poate constitui, în același timp, și dreptul de administrare în favoarea autorităților administrației publice locale, întrucât nu mai este titularul dreptului de proprietate publică corespunzător, pe care tocmai l-a transmis (a se vedea, în acest sens, Decizia nr.1 din 10 ianuarie 2014, precitată, paragraful 190, Decizia nr.684 din 30 septembrie 2020, precitată, paragraful 42, sau Decizia nr.58 din 16 februarie 2022, precitată, paragraful 31).

31. Plecând de la aceste considerente de principiu, Curtea reține că, în prezenta cauză, bunul ce face obiect de reglementare al legii criticate a fost transferat *ope legis* din domeniul public al statului în domeniul public al municipiului Turda și din administrarea Stațiunii de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Turda în administrarea Consiliului Local al Municipiului Turda, astfel încât modalitatea de constituire a dreptului de administrare asupra bunului proprietate publică, supus transferului interdomenial, în condițiile legii criticate, este incompatibilă cu noțiunea și caracterile juridice ale dreptului real de administrare, corespunzător dreptului de proprietate publică, și, în consecință, contravine dispozițiilor art.136 alin.(4) din Legea fundamentală, care consacră la nivel

constituțional modalitățile de exercitare a dreptului de proprietate publică.

32. Distinct, Curtea reține că, în jurisprudența sa, referitor la transferul interdomenial al bunurilor proprietate publică, s-a statuat că acesta se stabilește în funcție de nevoile statului și ale unităților administrative-teritoriale, subsecvent transmiterii dreptului de proprietate publică constituindu-se și dreptul de administrare cu privire la bunuri (Decizia nr.70 din 3 februarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.269 din 17 martie 2021, paragraful 34).

33. Curtea a mai reținut că inexistența acordului unităților administrativ-teritoriale în ceea ce privește transferul în patrimoniul acestora inclusiv al bunurilor din domeniul public reprezintă o încălcare a principiului constituțional al autonomiei locale, reglementat prin art.120 alin.(1) din Constituție (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr.640 din 23 septembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.934 din 12 octombrie 2020, paragraful 39, sau Decizia nr.58 din 16 februarie 2022, precitată, paragraful 27).

34. Sub aspect legislativ, Curtea reține că, în ceea ce privește transferul interdomenial al bunurilor proprietate publică din domeniul public al statului în domeniul public al unităților administrativ-teritoriale, cadrul general în materie este reprezentat de dispozițiile art.860 din Codul civil și ale art.292 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul administrativ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.555 din 5 iulie 2019. Astfel, prevederile art.860 alin.(3) din Codul civil stabilesc că *„Bunurile care formează obiectul exclusiv al proprietății publice a statului sau a unităților administrativ-teritoriale potrivit unei legi organice nu pot fi trecute din domeniul public al statului în domeniul public al unității administrativ-teritoriale sau invers decât ca urmare a modificării legii organice. În celelalte cazuri, trecerea unui bun din domeniul public al statului în domeniul public al unității administrativ-teritoriale și invers se face în condițiile legii.”*, iar dispozițiile art.292 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 instituie regula potrivit căreia *„Trecerea unui bun din domeniul public al statului în domeniul public al unei unități administrativ-teritoriale se face la cererea consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliului local al comunei, al orașului sau al municipiului, după caz, prin hotărâre a Guvernului, inițiată de autoritățile prevăzute la art.287 lit.a), care au în administrare bunul respectiv, dacă prin lege nu se dispune altfel.”*

35. În ceea ce privește modalitățile de exercitare a dreptului de proprietate publică al statului sau al unităților administrativ-teritoriale, Curtea reține că darea în administrare a bunurilor proprietate publică este reglementată prin art.297–301 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019. Dispozițiile art.297 lit.a) din acest act normativ instituie, după caz, atribuția Guvernului, prin ministerele de resort sau prin organele de specialitate ale administrației publice centrale din subordinea Guvernului sau a ministerelor de resort, ori a autorităților deliberative ale administrației publice locale, de a decide, în condițiile legii, cu privire la darea în administrare a bunurilor proprietate publică. Totodată, art.299 din același act normative reglementează cuprinsul hotărârii Guvernului sau a consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliului local al comunei, al orașului sau al municipiului, după caz, prin care se constituie dreptul de administrare.

36. În particular, art.31 alin.(3) din Legea nr.45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare stabilește că terenurile date în administrarea instituțiilor și unităților de cercetare-dezvoltare de drept public și de utilitate publică *„sunt inalienabile, insesizabile, imprescriptibile și nu pot fi scoase din proprietatea publică și din administrarea unităților de cercetare-dezvoltare din agricultură și silvicultură decât prin lege, exceptând terenurile prevăzute la art.6 alin.(3), precum și terenurile necesare realizării programelor de investiții de interes național în domeniul transporturilor, a căror dare în administrare se face cu respectarea prevederilor Legii nr.213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare.”* [Art.6 alin.(3) din Legea nr.45/2009 dispune cu privire la terenurile cu destinația agricolă retrocedate Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești”].

37. Curtea observă că dispozițiile art.31 alin.(3) din Legea nr.45/2009 dispun doar cu privire la mijlocul juridic – legea – prin care se realizează scoaterea terenurilor din proprietatea publică și din administrarea unităților de cercetare-dezvoltare din agricultură și silvicultură, fără a preciza condițiile realizării unui transfer al dreptului de proprietate publică și constituirii dreptului de administrare în cazul acestor bunuri.

38. În prezenta cauză, Curtea reține că bunul vizat de dispozițiile art.I pct.1 din legea criticată – suprafața de teren de 2,2073 ha din tarlăua 100, parcela 28, de pe raza municipiului Turda, județul Cluj – se regăsește în anexa nr.3.1 la Legea nr.45/2009, în prezent în vigoare, care cuprinde datele de identificare a suprafețelor minime de teren din domeniul public al statului aflate în administrarea Stațiunii de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Turda, județul Cluj, indispensabile activității

de cercetare-dezvoltare-inovare și multiplicării materialului biologic, fiind încadrat în categoria de folosință „*curți, construcții*”, iar soluția legislativă criticată vizează transferul dreptului de proprietate publică și al dreptului de administrare asupra terenului în cauză, operațiuni juridice care se realizează concomitent.

39. În aceste condiții, Curtea constată că dispozițiile art.I pct.1 din legea criticată excedează prevederilor art.31 alin.(3) din Legea nr.45/2009 și se abat de la cadrul normativ general în materie.

40. Reținând că, potrivit dispozițiilor art.136 alin.(2) și (4) din Constituție, proprietatea publică beneficiază de un regim de protecție specială menit să asigure ocrotirea și garantarea sa efectivă, precum și eficiența în valorificarea sa, Curtea constată că transferul dreptului de proprietate publică de la stat către unitatea administrativ-teritorială, concomitent cu transferul dreptului de administrare asupra bunului proprietate publică, astfel cum este reglementat prin art.I pct.1 din legea criticată, se abate de la cadrul general în materie și nu își găsește fundamentul într-o reglementare precisă și previzibilă, care să instituie inclusiv condițiile referitoare la justificarea temeinică a încetării uzului sau interesului public național, element esențial, de natură să evite afectarea domeniului public al statului.

41. În consecință, Curtea constată că prevederile art.I pct.1 din legea criticată, astfel cum sunt redactate, sunt contrare dispozițiilor art.136 alin.(2) și (4) din Constituție, precum și celor ale art.147 alin.(4) din Constituție, deoarece, așa cum s-a arătat, nu sunt respectate deciziile Curții Constituționale cu privire la imposibilitatea constituirii dreptului de administrare concomitent cu acela de proprietate asupra bunurilor proprietate publică.

42. În continuare, referitor la art.I pct.2-5 din legea criticată, Curtea observă că aceste dispoziții vizează modificarea anexelor nr.3, nr.3.1, nr.3.2 și nr.7.4 la Legea nr.45/2009, cu modificările și completările ulterioare, și înlocuirea acelor anexe la actul normativ de bază cu cele reglementate prin legea supusă controlului de constituționalitate.

43. Sub acest aspect, Curtea observă caracterul strict tehnic al anexelor și remarcă faptul că acestea, prin datele pe care le cuprind, se află în legătură și condiționare reciprocă.

44. Astfel, în cauza de față, Curtea reține că declararea neconstituționalității art.I pct.1 din legea supusă controlului de constituționalitate atrage și neconstituționalitatea art.I pct.2 și 3 și 4 din legea criticată, având în vedere că modificarea valorii numerice a totalului suprafețelor este și consecința schimbării regimului juridic al celor 2, 2073 ha de teren prin art.I pct.1 din legea criticată.

45. Când privește dispozițiile art.I pct.5 din legea criticată, care modifică și înlocuiesc anexa nr.7.4 la Legea nr.45/2009, Curtea reține că, în condițiile constatării neconstituționalității art.I pct.2, 3 și 4, aceste dispoziții nu se mai integrează coerent în ansamblul actului normativ din care fac parte. Totodată, Curtea observă că temeiul-cadru al acestei anexe este reprezentat de dispozițiile art.31 alin.(7) din Legea nr.45/2009, care reglementează o ipoteză juridică distinctă de cea vizată prin dispozițiile art.I pct.1 din legea criticată.

46. De altfel, din perspectiva tehnicii legislative, referitor la art.I pct.2-5 din legea criticată, Curtea observă că, prin Avizul nr.497 din 4 mai 2022, Consiliul Legislativ a arătat că „în măsura în care modificările propuse nu vizează și normele propuse la art.I pct.1, aceste dispoziții ar putea fi cuprinse într-un alt act normativ, prin care să fie dispusă, în acest sens, modificarea Legii nr.45/2009, cu modificările și completările ulterioare”.

47. În consecință, având în vedere atât conexiunea logico-juridică directă dintre art.I pct.1 și art.I pct.2 și 3 și 4, cât și interdependența dintre anexele reglementate, precum și exigențele de tehnică legislativă, care impun integrarea tuturor dispozițiilor cuprinse într-un act normativ într-un cadru legislativ unitar, organizat și coerent, Curtea constată că viciile de neconstituționalitate evidențiate se răsfrâng asupra întregului act normativ supus controlului, astfel încât obiecția de neconstituționalitate urmează să fie admisă, cu consecința constatării neconstituționalității legii criticate, în ansamblul său.

48. Pentru considerentele arătate, în temeiul art.146 lit.a) și al art.147 alin.(4) din Constituție, precum și al art.11 alin.(1) lit.A.a), al art.15 alin.(1) și al art.18 alin.(2) din Legea nr.47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite obiecția de neconstituționalitate formulată de Guvernul României și de Președintele României și constată că Legea pentru modificarea și completarea Legii nr.45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare este neconstituțională, în ansamblul său.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului și prim-ministrului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 20 aprilie 2023.